

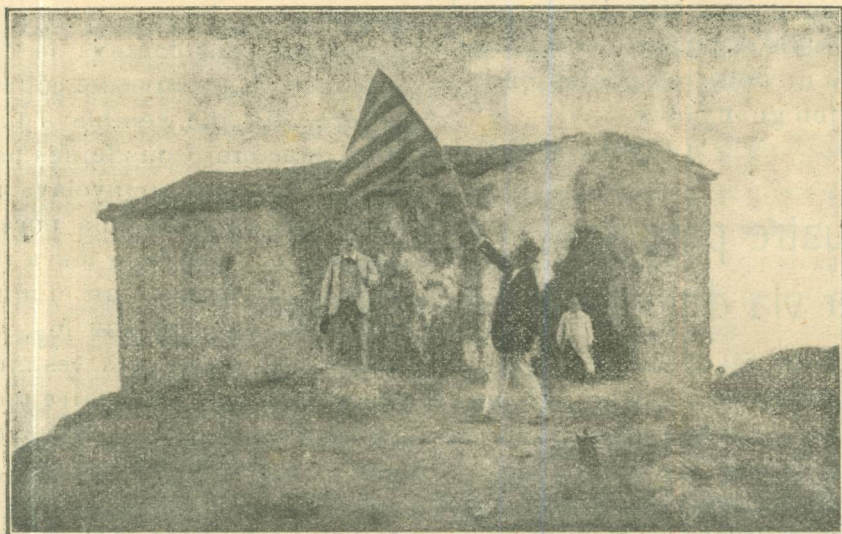
REVISTA ESTIUENCA

Surt els Dijous

Any II _____ Núm. 25
Sant Hilari Sacalm, 6 de Setembre 1923

Nombre solt. 0.25 ptes.
Temporada, 3.00 »

Commemoració del 11 de Setembre de l'any 1714

SOLTERRA

El Simbol de LLIROIA, homenatjant des del pic més alt de «Las Guillerias» (1200 metres),
:: als martres patria del 11 de Setembre. ::

més aprop de la Ciutat aimada i del estatge dels martres d'aquells jorns. I, sols, o acompanyats d'amics voluntariosos, un cop al cim desplegant la barrada gloriosa, i lligada al bastó que m'havia ajudat a l'ascensió, onejava llarga estona, entre aquell aire pur, ben enlaire, ben amunt, que com més, aprop més dels herois homenatjats semblava trovar-me.

I aixís, quants onzes de Setembres pugui, des de Sant Celoni pujaré al Turó del Home, o al de Les Agudes del Montseny. Anys després des de Sant Hilari, amb goig he prestat el mateix tribut des de l'alterós Solterra. Arui sento grat poguer-ne reproduhir a LLIROIA un d'aquests recordatoris.

El descens, és d'un rejuveniment inexplicable, aixís, ple de sana alegria Totes les cançons de la terra us venen a flor dels llavis. Realment és el goig d'haver complert una santa missió. Perquè qui no ha sovintejat l'ascensió a un dels pics de nostres muntanyes, no ha sentit aquest esplai del cor no parió a cap altre, ni'l respir dels pulmons plens d'aire pur, ni el desig de victorejar als fills heroics d'aquesta terra, ni ha fruit del sò marvellós que té en aquelles regions el crit d'un ¡Visca Catalunya!

EL SIMBOL

GLOSARI

Aquesta data del 11 de Setembre és la que'm celebrat sempre amb més fervor. No per la caiguda de la nostra terra que prou que era iniciada de bona cosa d'anys anteriors. Hi hem vist la fita marcada d'un final de sofriments que poble heroic en la terra hagi sofert per la defensa de la

seva lliberiat, i alhora el ferm llevat de la nostra renaixença. I l'havem sentida tant, aquesta data gloriosa, que, quan forçoses privacions no us han permés esplaïar nostre cor pels barris de la Ciutat on se desenrotllà la tragèdia i sovintejar nostre visita a n'aquell sagrari de la pàtria que simbolitza l'estàtua Casanova, el record ens ha emprés a pujar muntanya amunt, a la més alta del país en que viviem, perquè, cosa particular, des d'allà dalt, ens sentiem en aquells moments,

L'onze de Setembre

Fa dos cents nou anys que Catalunya, després de lluita formidable, acabà de perdre les seves llibertats. Feia, pel 1714, molt temps que la Nació Catalana, independent plena, mestressa del Mediterrà, sofria atacs i vexacions. Setanta anys després d'un alçament contra Felip IV, la nostra Pàtria socumbí heroicament, glòriosament, el dia 11 de Setembre de 1714, víctima d'un siti de *tretze mesos* a la ciutat de Barcelona. I encara en tal dia els 40 mil soldats sitiadors tingueren de sostenir una crudel lluita contra'ls 8.000 homes de que disposava Barcelona; fou en tal dia qu'En Rafel de Casanova, Cancellier en cap, caigué ferit abraçat amb l'ensenya de Santa Eulària. Malgrat la resistència heroica, admirada per tot el mon, Catalunya caigué. Va vencer la força; aparentment, va triomfar l'opressió i el despotisme, virtualment van triomfar els vençuts, els patriotes, els que defensaven la lliberació.

Tota la glòria és pels Moragues, els Bachs de Roda, Villarroel, Casanovas... Felip VI i Lluís XIV son la força, l'opressió, el record que's maleiex. Castella, que de tants anys intentava matar la nostra Nació, en 1714, aliada amb França, cometé un crim. Pro ara recordem als martres patriotes.

Ben viva Catalunya commemora una data trista amb la vista endavant; pels que defensant la seva Pàtria, moriren, glòria eterna.

Com refereix en Carreras i Candi en les *Notes històriques* de nostra vila, una acció es lliurà en aquesta comarca. Durant la guerra de separació tingueren les tropes castellanes una notable desfeta al sortir d'Arbucies i voler passar a les Guilleries. Aquelles tropes de Felip V arribaren a Arbucies el 13 de gener

de 1714 tractant dispòticament a la població. Mes d'Arbucies eixiren immediatament avisos als pobles de Sant Hilari, Espinelves i Viladrau, perque'ls somatens hi comparaguessin sens perdre temps. Tant amatens foren en anar-hi que a l'endemà matí, ja estava l'emboscada aparellada al Pujol, dirigint-la els paisans Francesc Puig i Isidre Pujetó.

Sortiren a les 6 del matí les tropes castellanes i caigueren en la trampa volgueren defensar-se, durant l'acció fins a les dos de la tarda; sols 200 homes (dels 750) i amb ells dos coronels pogueren retornar a Hostalric. Dels 72 oficials presoners (58 flamencs) no se'ls hi tregueren les casaques. Foren preses cinc banderes, de les quals Arbucies n'envià una a cada un dels tres pobles que les havien guanyades.

LLIBRE VELL

Quatre paraules per via de prólec

Si fos fill de St. Hilari, no coneixeria més el poble de lo qu'el conec. Si m'explico, no ho extranyaràn.

El meu avi (que Deu li perdó) era un d'aquells pixoners que ja en temps de la Jamanca, quan encara no corrien carrils, i molt menys autovòvils, feia sempre pel número hù d'un d'aquells carabàs que tirats per vuit mules, gallardes com elles soles, totes plenes de flocs i cascabells eixien del Pla de la Boqueria cap a Santa Coloma de Farnés, a la veu de mando d'en Peret de la Prunera, home servidor i diligent a carta cabal, que tenia la cotxera als baixos del número trenta hù del carrer de la Cadena, qu'era entrant a ma dreta, tres portes més amunt de la Pelleria d'en Simón, i entre mig d'el Forn d'en Molas i de la botiga de terrissa de la Mundeta Farriols, coneguda per la Gravada, degut a esser vídua, en segones nupcies, d'en Jordi

del Hostal, el qual tenia la cara com un garbell per haver passat la pigota del any 62, que tantes víctimes causà en les barriades de Santa Mònica, Santa Madrona, Sant Cugat i Santa Maria.

Com deia doncs, el meu avi era un d'aquells pixoners que coneguent, per experiència propia, la valia de l'aigua de la Font Picanta, no deixava passar cap Juliol que no pugés a St. Hilari. En tornava roig com un pigot, gras com una poma, lleuger com una mustela, i sobre tot, com deia ell, amb les canyeries desembuçades.

Els meus pares seguiren la costum, i jo vaig pujar-hi, per primera vegada, a la edat de tres mesos i nou dies.

Segons em contava la dida, que morí fa sis anys del còlic miserere, diu que semblava un fideu, que amb prou feines badaba la boca, que grinyolava nit i dia, i que vaja, per una poca cosa haurien donada la meva vida. Fossen les aigües, fos el mudar de clima o fos el que fos, vaig canviar de tal manera les meves fesomies, amb els quatre mesos i pico d'estar a Sant Hilari que, quan tornarem a Barcelona, les veïnes del carrer de Petritxol, de cap manera volien creure que jo fos el mateix. Vull dir que jo fos jo.

Diu en que tenia un mirar tot esparravillat, que reia sempre i a totes hores, que feia anar els braços i cames com un comediant, qu'aguantava amb tota la valentia el nuigró de la dida entre els morricos, que tenia un clot a la barba, una rosa a cada galta, que vaja, era un pom de flors. I jo crec que si ho haguesen mirat bé, fins m'haurien vist una estrella al front.

Palpats pels meus papàs tants bons resultats, fou cosa de continuar el mateix sistema. I lo mateix els aconsellà el senyor Ventura, metge molt entés en les malalties dels garrotillo, rosa, enaigament i sobretot en el tracta-

ment de les criatures empassades i denarides. Per no tenir d'enmatllevar el breçol a la Vigatana, m'en feren fer un per en Vicens Serraima, que com un record el guardo a les golfes de casa, i cada vegada qu'el veig, em fa venir les llàgrimes als ulls. Jo no m'en recordo pas, pro em deien, que la Nanna de cân Xec, aixis que tenia una hora vagarívola, ja era a l'espona del meu breçol per refilar hi el St. Ramón, la Dida del rei d'Aragó, la cançó d'en Bacaina i aquella melodia que començava:

«Si'n som fill de Montagut
allí hi tinc lo sant baptisme;
allí hi tinc mon pare amat
la mare que m'ha criat,
tots els dies de ma vida.» (1)

Els demés anys, a fins qu'em posaren calces, diu que vaig passar-los dormint molt, menjant molts plats de sopes, i sobre tot, xerrotejant com un papagai. Es dir, fent poc més o menys lo que fan les altres criatures. I ara, per confirmar lo que som dit de bon començ, tinc d'afegir: qu'em som terreat amb la brivalla del carrer del Hospital; som jugat a passa gins i a caball fort amb els mocosos de la vila; em som tirat pedres amb els del Serrat; i amb els del carrer d'en Patrinxo, hi som anat a cap-girells i a trompades. Se quin gust tenen les peres de cân Damià, els pressecs de la vinya del Villu, les cireres de Casabosca, les prunes de cân Roca i les figues de Matamalella. Figureu-vos, que les meves germanes que son quatre, i encare per mereixer, quan volen recalcar el llevat d'Hilarienc que porto en les entranyes, solen dir-me l'avi Sopa.

Cada any quan se ve el sant de la dòna, qu'es diu Candela, solem celebrar-lo amb una reunió familiar, i naturalment, tinc de descapdellar-hi els meus records de la vila dels pixaners. L'ataconador de la porteria que no més s'embadaleix amb els gegants del Pi, al sentir els noms d'en Manel Arniges, d'en Vadó

Empernat, de la Matalena Comas, d'en Joan de l'Erm i les seves faccies, el sorpren una passió de riure tant extraordinaria, que si no fos en Quim de la Lleteria que l'aguanta, jo'm crec que la baixella, qu'aquell dia va a trompons sobre la taula, rodaria a miques i bocins pel sostre.

Un amic de molts anys m'ha demanat que de tot lo que conto el dia del sant de la dòna en fassi unes memòries per LLIROIA. Diu que tenen d'esser sense paga. Conformes si la Redacció s'interessa perque al carrer d'en Bertoldino se li canvi-hi el nom que porta, pel del autor que's un Bertoldo fet i pastat. Aquí van. Emprò, lector volgut, si t'hi troves al mig del escenari o entre bastidors, no arrufis el nas, ni facis mala cara. Riu com en Meru de la porteria del davant.

Les memòries d'en Carriola

Feia un remat de dies que la disputa dels meus papàs, a mentres preniem café i postres, era sempre sobre quan me posarien calces. Les mamàs es veu que pel gust de veure als seus fills petits, com més temps millor, no hi van depressa: al contrari dels papàs, que a ser possible, voldrien que'ls seus fills nasquessen amb bigoti i ja uns homes fets. La mamà doncs per poguer-me portar un temps més agafat als plec de les faldilles, volia esperar un altre any: mentres que'l papà qu'es dalia per veure'm al seu costat prenent-li el bastó i fent-li de company de passeig no volia passar-hi.

Vingué la vigilia del Corpus, i, com cada dia, s'armà la disputa, a fins qu'el papà fort en els seus tretze, digué amb veu resoluta:—S'ha acabat ja. Avui mano jo. Aquesta tarda, a l'Àguila a comprar-li una marinera.

Tocaren les quatre; la mamà es posà la mantellina, el papà la levita i el sombrero, agafà el bastó i tots tres ens dirigirem per la Portaferriça i Rambles, cap a l'Àguila.

El papà volia un blau marí, que deia era el color que més li agradava. La mamà contrariada per lo ocorregut, no badava boca, i jo que estava enamorat del vestit d'aquell que porta l'Àguila a la professó de la Catedral, començí que volia un color groc. I groc ocre tingué d'esser.

L'endemà al sortir de missa de deu, del Pi, em portaren a casa les tietes del carrer de la Canuda que semblava s'havien tornat boges. Tant i tant em matxocaren, que jo per fugir d'elles, vaig començar que volia fer un pipí al orinalet. Prou em digueren qu'a cales tietes ja en tenien un, mes jo aferrat mes que mai a que volia el meu, no tingueren mes remei que portar-me a casa. A la tarda, anarem a veure «l'ou com balla» i la professó des de la botiga de can Cabot del carrer de Fernando en qual casa el meu papà era molt entrant, i aixis s'acabà la festa.

Vuit dies després un cotxe del Aixelà ens descarregava al portal de l'estació de França amb un embolic de maletes, sombreres, mundos i sacotells plens de no se quantes coses. Prenguerem el tren, baixarem a Hostalrich i amb una tartrana d'en Xacris ens dirigirem cap a Arbúcies. A can Llenç hi trovarem en Josep Vigatà, en Xapellí i el Boscatà amb quatre matxos i un burro que, al cap tart, ens transportaren per Joanet a Sant Hilari aont arribarem entre dos clars. La primera que sortí a rebre'ns fou la Pepa Vigatana que al veure'm feu un crit a la Nanna de can Xech tot diguent-li:—Nanna, goita en Tuñitu vestit de General!

BARCELONÍ-HILARIENC

(sequirà)

(1) Fem una crida al Director de LLIROIA perquè reculli i publiqui el sens nombre de cançons de St. Hilari. Avui provarà encara alguna velleta que les hi cantarà. Demà no hi serà ningú a temps.

La llengua trocejada

(Romanç simbòlic)

Amb un escamot de tropa
n'és vingut un capità;
un hom en tota la vila
ben segur no trobarà.

Vells i nois per nostra terra
lluïten valents molt temps fa,
les dones tot fent desfiles,
no paren mai de cantà.

La cançó no l'entén gaire,
no l'entén el capità;
però li escou la tonada
que fins el fa trasmutà.

No puc méa—din al corneta,—
tot seguit ja pots cridà
que ventaré una mordaca
al qui canti en català.

Les dones senten la crida
i se'n posen a cantà,
per cada carrer que passa
un chor se sent esclatà.

Al oir tantes cantúries
pert el seny el capità;
empaita una pobre dona
que, estranyada, se'l mirà.

La dona s'atura i canta,
canta ardida en català;
bofetada que li dóna
no la fa pas gens callà.

Dins de la boca, amb quimera,
un drapot li fa posà:
els llavis encara es mouen,
es mouen eu català.

Allavors li clou els llavis,
posan-t'hi a sobre la mà,
mes encara els ulls li parlen,
li parlen eu català.

Li lleva el drap de la boca
i amb el sabre se n'hi va;
deix la llengua trocejada,
que mai més podrà cantà.

El fill que du en ses entranyes
la qui ja no pot parlà,
dins el ventre de sa mare
ja glateix en català.

FREDERIC RAHOLA

La senyera catalana

D'or i de porpres, tota enlluernanta
és la senyera dels catalans;
quan la ventada, sa llum desplega,
sembla que digui: Tots som germans!

Les quatre barres, com foc són roentes
amb sang, en Jofre, les volgué unir...
les barres diuen: —Gent catalana,
raça valenta... guanyà o morir!

Els nimbes aures que esclareixen,
del terror nostre són el tresor;
per xò és agrègia la nostra raça
i sos fills tenen or-grana al cor!...

Oh, Qui podria, magna Senyera,
allunyat viure del teu vesllum,
si de la terra que ens ha dat parla
fins a l'Emperi puja el perfum?...

Caigui del poble tot l'anatema
contra qui es mofí de tos plecs d'or;
al qui no vingui, fervent a dar-te
rendida l'ànima, neguem l'amor.

I així, no temis, Senyera ardida,
qui t'idolatri no et deixarà,
bandera angusta... qui no t'adora
no és d'eixa raça... no és català!

PILAR RAFECAS

L'oració de Joan Dalla

Pare nostre Jesucrist
Ma dona Verge Maria
gireu els ulls de pietat
a la pobra patria mia.

L'han lligada mans i peus
la sang per son cos fa via
Ni amb la pau dintre del Cel
feliç l'ànima seria.

Catalans som i serem
que ens en varen fer un dia.
Ai, Catalunya del cor,
no volem sens tu alegria!

Allunyeu els malfactors
de 'a nostra companyia,
Pare Nostre Jesucrist
Ma dona Verge Maria.

ANGEL GUIMERÀ

Els Esports

FUTBOL

Copa "Hispano Hilarienca..

Furnés Deportiu Orión, 3
Club Deportiu Hilarienc, 1

Després d'un complet domini
dels locals s'acabà aquest partit
amb el resultat indicat.

Dels locals fou el millor indis-
cutiblement En Castillo. D'ells
l'únic que jugà sense por fou en
Calls.

Al acabar el partit el capità
del «F. D. O.» s'emportà la copa
devant de la conseqüent alegria
dels seus.

Copa Magnífic Ajuntament

Olimpic F. C. de Breda, 2
C. D. Hilarienc, 6

Els nostres sortiren amb ga-
nes de guanyar i així ho feren.

Mitja dotzena de gols entrats
2 per l'Artola, 2 per en En Pu-
jol II, un el Pujol I i un per En
Solé contra dos que en feren ells
fou el resultat del partit.

Dels nostres es distingiren
Castillo, Artola, Esteve, Pujol II
i Solé. Els demès compliren.

Dels forasters el millor el de-
vanter centre.

En Rovira com a capità de
l'equip local rebé la copa en mitg
dels aplaudiments dels especta-
dors i dels crits de la gent me-
nuda.

A la pregunta que formula-
vem al nombre passat al equip
d'Arbucies referent a quants fo-
rasters eren, es compliuen en
dirnos que sols eren dos i que
per lo tant eren menys que'ls que
formaren amb l'Hiarienc.

KADA

Moviment de forasters

Entre l'extraordinari nombre
de forasters que han vingut
aquests darrers dies hem tingut
el gust de saludar a D. Agustí
Fornés i família (Alicant); Don
Bertran Sarriera i Boix (Mallor-
ca), D. Ferràn Sisteré; D. Marià
Pons i Abelló (Valencià); D. Ar-
tur Roqué i família (Manlleu);
D. Joan Porta i família; D. Manuel
Wahrle i Sra.; D.ª Claudina Aguil-
lar; D. Josep Alfons i Sra.; Don
Lluís Martorell i família; Fami-
lia Illas; D. Pere Toñás; Sr. Es-
panach; D. Josep M.ª Fuster i
Sra.; Sr. Soley i Sra.; Família
Viura; Sr. Carrogio i filla; Don
Agustí Condeminas; D. Plàcid
Viladecans; D. Artur Fernandez
i Sra.; D. Vicens Iba i Sra.; D.
Joan Gorgoll (Palafregell); Don
Joan Camprodón i Sra. (Mandre-
sa); D. Ramon Boix i família; D.
Ferràn Bonafont; D. Josep Arch;
D. Ernest Bertrán; D. Joan Ma-
ri i família; Emmanuel Marsal i
família (Tarragona); Don Manel
Crehuet i Sra. (Tarragona); Don
Joan Valls i família (Buenos Ai-
res); Jaume Bosch i família.

Se presenta un Setembre ani-
madíssim. Son molts els pisos

llogats per aquest mes, i els Hostels preveuen també forta animació. Sabem d'algun d'ells que a mes dels que ja han vingut els han anunciat la seva arribada mes de 30 dispesers, cas no succehit mai per aquest mes.

A tots bona estada i bon retorn de salut els desitja «Lliroia».

X.

Noves

Un cas de vera catalanitat

La Modernista de Sant Hilari Sacalm es l'establiment de Catalunya que amb els seus vint i sis anys de ferma actuació, ha honorat i expandit més arreu del món la llengua catalana, havent-ne rebut sempre mostres de respecte i alta consideració comercial, de totes les regions d'Espanya i dels paisos Extranjeros.

Es la prova patent que'l comerciant català que no ho fa aixís, sia pe'l motiu que sia, no deu

dispensar-s'el per rutinarisme, i si classificar-lo per enèmic declarat al respecte a las cosas de la nostra terra, i, quan no, a un altre concepte que com a comerciant li sabrà més greu, i es, que declara ell mateix la poca confiança que te en la bondat dels seus articles, quan per donal-s'hi sortida proposa la seva llengua per un altra.

Comercialment: Bo, de gust, i barato, se ven per tot arreu encare que sia en xinó, i no cal dir si resulta aixís mateix en català si es a casa.

JORDI CANTAFLAR

Tenim en projecte per a l'any vinent la celebració d'una Exposició que cridarà fortament l'atenció per la seva originalitat, i que a quants interessats ho havem indicat, acullen el pensament amb entusiasme.

Serà a base dels anunciants del nostre periòdic i per aquest

motiu s'anomenarà *Exposició productes Lliroia*. Tindrà lloc en una de les setmanes fortes d'Agost i de forma original se facilitarà l'adquisició dels genres exposats.

Els que sian ja avui anunciants de LLIROIA, com els que pretinguin ser-ho la temporada vinent, se'ls donarà els detalls que desitgin completant-los a mida que's vagi arrodonint el pla definitiu.

Havem sentit viva ment la sobtada mort del distingit company periodista En Pere Buxareu.

Rebin la seva apreciable família i la Redacció de «La Veu de Catalunya» la més sentida expressió de condol de LLIROIA.

La família de Josep Matas i Aumatell han estat estiuejant aquí Sant Hilari, al sortir-ne dissapte passat sigueren víctimes d'un accident automovilista. Al esser a un kilòmetre de distancia

litari que serpeja sempre per entre mitg de pròdiga vegetació i que apenes s'aparta de la riera frescal.

Per ell passava sempre en Rodergas, camí de sa felicitat. Si altres vegades no parava ment en tots els detalls que'l sobtaven, aquell dia hi parava ment.

Cada arbre, cada planta, cada fulleta, cada flor i cada pedra li suggeria un record i li avençava una promesa. La rcolezada del Gorch Fresat li parlà del encontre de l'Àve bracet amb sa companya, en aquell moment de deliciós; les passes de més avall el motiva la primera conversa amb aquella noia angelical que li robà el cor. La riera havia revingut perquè, tarda enllà, buidaren el llac del balneari, i no poguent passar les dues noies ell s'oferí donar-los la ma, després de proveir-se de dos bastons de vern, que tallà vora l'aigua; el restant de camí fins a Serradeures, ahont tan afalagat hi fou, el passà com en un somni, i per això s'esforçava en recordar tots els moments. Ara més que mai li calia recordar, perquè l'endemà havia d'abandonar llocs tan estimats, i

fins als peus de la Reina i sobirana del Collçacabra.

La Daldeta se'l contemplà bona estona, sense esma per mouers a pendre la ruta de Sant Feliu de Payarols. Ventura tingué de l'acompanyanta que l'ajudà a alçar-se. Era una masovera llur.

Les emocions sobtades en la solitud de les muntanyes i a l'ombra dels hermitatges, tenen la gran virtut de probar el tremp de les ànimes.

de Granollers i guiant l'auto de la seva propietat el Sr. Matas per una falsa maniobra topà contra un arbre sofrint grans desperfectes i greus ferides tots els ocupants. Aquets eren el Sr. Matas, la seva Sra. Na Trinitat Brosa, les seves xamoses nenes Trinitat i Florentina Mata, les serventes Amelia i Micaela Aznar, Maria Sancho i el chofer Pere Castelló.

No cal dir quant desitgem ne surti tant apreciat personal el més be possible del sensible accident.

Diumenge per causa del temps se sospengué el partit de futbol que hi havia anunciat al camp «Deportiu Hilarienc».

La colònia estiuenca de Sant Hilari Sacalm

A tots, senyores i senyors, a tots moltes gracies per les mercés rebudes.

La companyia de comèdia que

en aquesta temporada ha actuat en el TEATRE TÍVOLI d'aquesta localitat, els hi expressa el seu reconeixement per la franca acollida de simpatia qu'ens ha dispensat durant totes les funcions que havem tingut l'honor de representar davant de tan nombrosa i distingidíssima colònia.

Moltes gracies també, per l'altruisme demostrat el dia dedicat al benefici de la companyia, a dignar-se pendre part activa en el programa i de manera ben remarcable a l'executar amb tanta justesa el "Pericón Nacional", una de les parts més brillants del programa. I cal fer igualment especial menció de les honorables senyoretetes que amb tanta gràcia i gentilesa cuidaren de qu'el sorteig obtingués un resultat altament satisfactori.

No podent doncs dirigir-nos personalment a tots els que componen la colònia estiuenca, com fora nostre desig, els preguem

abmetin nostre sincer agraïment que desde LLIROIA els hi adreçem. A reveurer, fins a l'estiu proper, en el qual farem tots els esforços possibles per a que la temporada els hi sigui encara més agradosa que enguany, i si més no, en referència al teatre de la nostra terra.

També nostre ferm agraïment al digne empresari, en Lluís Corbera.

Per la companyia del "Teatre Tívoli: El Representant, Salvador Farrarons.

AVIS

Als que desitgen venir a passar el mes de Setembre a Sant Hilari,

Epoca de agradable temperatura, bon servei, economia i més possibles atencions. Hi ha bones i barates habitacions disponibles. Dirigir-se a «Lliroia», quina administració s'ofereix generosament a orientar-los.

Tenim pisos arreglats amb tot el parament a 150-200-250 i 300 pessetes.

Agrahim segell per a la resposta.

Imp. Anglada.—Sta. Coloma de Farnés

VI

El viarany és temptador: serpeja sempre per entre mig de vegetació pròdiga, i apenes s'allunya del curs de la frescal riera que, remorejant i esmolant els gegantins palets del seu llit, va entaforant-se per les selvàtiques Guillerries, fins a trovar-se amb el Ter en un lloc formosíssim per demés, i on se contenen les seves impressions tot donant-se l'abraçada que ha de dur-los a la fonda sepultura del Mediterrà.

De tant en tant queda partit per la cristallina arteria, i si's vol seguir enllà cal sortejar el pas a gòl, si'l vèrtic no priva de guanyar la rústega palanca que no és altra cosa que un faig esberlat de la socolada, servint de barana pintoresca als esta-

lòcs del brancatge revingut que'ls bosquerols han cuidat de polir a llur manera.

Si en alguns indrets, acabant-se l'espessor d'arbres, se deixa veure la serena del cel, ahont s'encimirallen prats de regalada verdor, dona força plaer allargar la vista fins al macís de muntanyes del fons: es un troç de serralada vestida de bosc de cap a cap i coronada per una enrunada hermita que serveix de racer als pastors quan la tempesta'ls sobta per les encòrnons, ahont les fúries dels elements Sra.; que s'agegantint, com cercant per desenrotllar un Gor; profunda grandesa d'aquells llocs laberíntics.

Quan els dies son calmosos i de apacible bonança, la quietut ho engrandeix més, i aleshores de bon troç lluny, ressolant per les vessants de les ubagoses castanyedes, arriba fins al solitari caminant la cançó encisadora armonisada a voltes per el ritmic i acompassat có del floviol del isolat pastor. Es aleshores que'ls esperits somniadors de un encant suprem, de una joia infinita, incomparable i avassalladora que se'ls emporta per regions de somnis enhartadors. ¡Oh el dolç camí so-

HOTEL SUIS

baix a direcció de

**Francese
Picañol**Ultimament reformat. Habi-
tacions amb aigua corrent.
Bany, etz., etz.**Obert del dia 1 de
Juny al 30 de
Setembre****Balneari****Termes Orión**

Obert des de 1 de Maig a 31 d'Octubre

Santa Coloma de FarnésPer **LLANGONISSES** de
confiança
Narcis Brun i Ciurana
Passatge Rovira**GRAN****HOTEL MARTÍN**construït exprefés al peu dels ma-
nantials

Per informes:

HOTEL MARTIN DE BARCELONA**HOTEL ORIENTAL**

Acreditat Establiment

Edifici construït exprés

Servei esmerat

Obert des del primer de Juliol**La Pirenaica** Fàbrica
d'articles
deFusta per a taula i cuina : Boix i fibra
esterelísada : Unica en Espanya**BAÑOLAS**Representació a Sant Hilari
"La Modernista"**GRAN HOTEL
ESPAÑA**ACREDITADÍSSIM ESTABLIMENT
DE SANT HILARI SACALM

baix la direcció de

DON MIQUEL MARTÍ
i a Barcelona de la
SPLÉNDIDE PENSIÓN

Casa de primer ordre

Gran confort

Pelai. 8

Teléfon A 3.691

Xacolata MUNDIAL**Joaquim Lloveras i C.^{ia}**Fabricants de Dolços
i Xocolates**Princesa, 15.-Barcelona****GRAN CAFE UNIO** (Antic Café Xicus)**TEMPORADA D'ISTIU 1923**Grans funcions de Titelles : Sessions de Cine : Lluïts i
selectes Balls : Saló de Billars, Tresillo**GRAN CASSINO TIVOLI**

SERVEI ESMERAT

Funcions de Teatre : Balls : Espectacles : Saló de Billar

Aigües de SANT HILARIInfalibles contra el MAL DE PEDRA, Càlculs en el fetge, Diabetes,
Gota, Dispepsia, Gastralgia, Anèmia, Clorosis, etz., etz.Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça,
Francfort, Buenos Aires, etz., etz.Per la venda dirigir-se: Dr. Andreu, Rambla Catalunya, 66. Apartat
de Correus, 146.—BARCELONA

Ploma Ideal Waterman

Model Regular
De gran capacitat de tinta pròpia per tant per a despatx.

Model d'Ompliment Automàtic
S'omple en dos segons, el llançament es fa mitjançant l'aparell rosca de tota seguretat. Molt pràctic per a homes de negocis.

Model Safety
Seguretat absoluta, podent se portar en qualsevol posició. Prop. per a viatge.

Model Baby-Safety
Especial per a senyores; es pot portar dins la bossa o cartera sense por de que's vessi.

El present Ideal per a tots

Demanda atàleg
a la Llibreria Bonavia
C/ de la Font, Barcelona

De venda a La Modernista

- Demands Tinta Ideal WATERMAN

Llet condensada

EL PAGES
Es la millor marca

Lampisteria de
Salvador Pidevall

Instal·lacions d'aigua i gas. Colocació de vidres de totes classes.

S. BENET 1

Francesc Trias

Teules i Torpedos

Santa Coloma de Farnés

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Eden Concert

MUSIC - HALL de primer ordre

ELEGANT DANCING PARISIEN

- - MAGNE JARDI D'ESTIU - -

Carrer Nou, 12

Teléfono 3.332

BARCELONA

LA HISPANO HILARIENCA

Empresa d'Automòbils

De Breda a Sant Hilari, anada i tornada 7 pessetes.

Combinació amb els trens surtida de Barcelona: Lleuger 7'30 i Correu 14'25.

També hi haun servei combinat amb el tren que arriba a Barcelona a les 15 i amb el que surt a les 17'50.

Serveis establerts:

De Sant Hilari a Breda (diari)

- » » Hostalrich (diari)
- » » Sta. Coloma (dilluns)
- » » St. Celoni (dimecres)
- » » Vich (dissabtes)
- » » Establiment (permanent durant l'estiu)

Establiment a Gualba (temporada d'estiu)

AQUESTA TEMPORADA S'ESTABLEIXEN NOUS SERVEIS DE : :
TURISME

Per despatx de bitllets i informes:

Carrer de Valls, 1 - Telefons 422 i 427
A BARCELONA: Al Despatx Central de la Companyia dels Ferro-carrils de M. Z. i A., Cortes Catalanes 573 ahont podran adquirir els bitllets de auto i ferro-carril.

Gran licor estomacal

CALISAI

MOLLFOLLEDA

Arenys de Mar

Ramón Torrent i fill - Recader
de Sant Hilari Sacalm
a Barcelona

A Barcelona: Plaça Comercial, 10
Davant mercat del Born. Tel. 1909
Representant de la famosa aigua de la Font Vella

També es portan botelles d'aigua picant a domicili.

LLIROIA

Es trova de venda a BARCELONA,
Tapineria, 4. (Llibreria Bonavia)
Córcega, 242 - (Porteria)